

Avskrift:

ACC. N:R M. 11071:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dödsbudskapet.

J.J. säger att församlings prästen först fick vetskap, grannarne meddelades muntligt genom en kvinlig trovärdig person. Flaggning har inte förekommit förr än under 1900 talets början. Dödsanons förekom ej på orten innan 1900. Bjudningskorten äro av äldre datum. Angående begravningsgästernas släktskap med den döde bjöds syskonen ock syskonbarnen samt byalaget, av detta uttogs bärarne, sorgen beklagades med "Jag får beklaga din sorg". Den muntliga bjudningen: "N.N. har gått bort. Vill ni följa honom till jorden på söndag" Samlas på gården eller i hemmet kl.. i regel 2 timmar före jordfästningen.

Den Döde.

Benen lades raka ögonlocken trycktes till med fingrarna av den närmaste en kort bön lästes ett lämpligt psalm värssjöngs, ej brukligt att trycka ögonlocken till med slantar, man lade en tjock bok under hakan, en vit duk över ansiktet. (Ansikts duk). En gammal bibel eller postilla lades på bröstet ullsax har förekomit för onda makters bortdrivande, så snart döden inträtt lades den döde på ett sofflock ostoppat med en stol vid varje ända, som locket vilade på, Inget särskilt namn Nej. Någon notis om sänghalmen förekom icke. För att övertyga sig att skendöd ej förekom lades en torr damfri spegel över ansiktet, blev denna immig hade den döde liv.

Svepningen.

När den döde blivit tvättad och rakad samt fått en linna-
skjorta^X på hälst bröllopslinnet lades liket i kistan, hop-
spikad av någon snickare i orten av nuvarande modell, till
färgen svart utan handtag. En äldre allvarlig kvinna utför-
de såväl tvättningen som klädseln, en man utförde rakningen.
I beredskap var alltid klädsel, strumpor tog ej på den döde.
Ansiktsduk användes ej till män. Händrena knäpptes, en blom-
ma sattes i dem. Brudklädset har ej förekommit här. Det har
förekommit att ett ämbar vatten kastats efter liket vid av-
färden mot kyrkan. Ej brukligt att fötterna bands samman.
Bot för sjukdom söktes, ringar ock smycken av togs den döde
i vanliga fall men det har förekomit att desamma följt med
i graven.

X Döasärk.

Likkammare.

Det berodde på utrymmet fans det flera rum i lägenheten så ställdes en kammare i ordning med vita lakan för fönstren ett altare av ett bord som stomme som omsveptes med ett lakan. Ett ljus i prydlig stake för varje familjemedlem den dödes var bränt något men släckt, de övriga brände eller tända någon stund innan liket bars ut. Innan den döde utbars hölts en kort översikt om livets förgänglighet m.m. en psalmvers sjöngs den döde utbars alltid med fötterna före. Ljusen släcktes. Var utrymmet ringa i lägenheten fick likkammare i ordningställas i ut hus härtill åtgick många lakan, såväl till tak som väggar. Bruket att se liket förekommer än. Någon traktering förekom ej.

Likvaka har ej förekommit på orten.

Kista.

Av hyvlade ospåntade granebräder raka ingen svängd modell tillvärkad av en äldre snickare i byn. De målade kistorna kom ej i bruk här före 1900-talets början. Ej bekant om ägodelar nedlades i kistan. Snickaren igen-spikade kistan med 3-4 spik. (Snickaren) åkte på lik-skjutsen till kyrkan.

Likbår.

Har ej använts under J.J. tid men sett den byn ägde den. Nej Bruket med bår upphörde när fjäder vagnen kom till och vägarne förbättrats. Båren bars på axlarne. Byn ägde likbåren brukades lika av fattiga som rika. När vagnarna blevo försedda med fjädring. På axlarne av lika långa bärare bår-laget uttogs av bya laget, ej känt om viss rast plats användes. Kan ej sägas.

Någon avgift erlades inte.